

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BLINDE ANGST

Een thriller in 9 scènes

door

Willy Wuyts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2023

PERSONAGES

(7 dames - 5 heren + Fig.)

- THOMAS   Fotograaf. Een "workaholic" die in de fotografiewereld vlug de top wil bereiken. Zijn gezin lijdt eronder. Wanneer zijn blinde vrouw wordt vermoord, is zijn "val in de werkelijkheid" dubbel hard.
- KIM   Zijn vrouw. Ervaart haar blind-zijn als een erge handicap. Ze voelt aan dat ze daardoor haar man een excuus geeft om in zijn werk te vluchten. Ze houdt zich kranig en haar dagelijkse wandeling naar het park is haar "morele vitaminekuur", maar ook de aanzet tot haar dramatisch lot.
- TAMARA   Hun dochter. Een bakvisje die haar broer zo goed mogelijk binnen de perken probeert te houden; verder steunt zij haar ma.
- PETER   Hun zoon. Reageert zich af op school door allerlei vandalenstreken uit te halen. Dit geeft hem een macho-illusie.
- GRIET   Vriendinnetje van Peter. Is na een tijdje dat macho-gedrag ook beu. Speelt samen met Tamara "Peters morele engelbewaarster".
- SIGRID   Mannequin bij Thomas. IJdel en ook link, want zij heeft stevige connecties met de heer Vandeplanck.
- VANDEPLANCK   Onder het mom van kunsthandelaar zoekt hij waardevolle kunstvoorwerpen bij nietsvermoedende mensen.
- PARKWACHTER, GUST   Een gezellige, volkse man die doorheen de dagen een zekere vriendschap met Kim heeft opgebouwd. Hij beschouwt het park als "zijn" park.
- MONIEK   Een roddeltante eersteklas die Kim bezoekt om haar hobby, roddelen,

te kunnen beoefenen en te kunnen snoepen.

MARLEEN   Ongeveer zelfde type. (*Is dan ook Monieks hartsvriendin.*)

FLIQUE   Een politie-inspecteur die zich dapper en geniaal vindt, maar...

JOURNALISTE   Een voortvarende, gedreven journaliste die de keiharde feiten verkoopt tegen een "hoge kijkcijfers-prijs."

Tijdens het laatste tafereel zijn er wel enkele figuranten in de TV-studio nodig.

TAFEREEL 1

(In de foto-studio van Thomas, een bekende fotograaf. Een foto-sessie met een mannequin, Sigrid, verloopt niet zo vlot. Thomas loopt ongedurig om haar heen, neemt slechts af en toe een foto. Sigrid zit er blijkbaar tegen haar zin.)

THOMAS : Sigrid! Kijk tenminste naar de lens!

SIGRID : Ik kijk!

THOMAS : En **lach** eens, asjeblief! Moet **dat** de lente voorstellen? ... **Voel** het!

SIGRID : Ik bevries hier!

THOMAS : Zo gaat het niet...

SIGRID : Kan die verwarming niet wat hoger?

THOMAS : Wat heb jij vandaag?

SIGRID : Niks.

THOMAS : Volgende week moeten die foto's op de redactie liggen!

SIGRID : En dan...?

THOMAS : Ik bel Nikky!

SIGRID : **Wat** ?

THOMAS : Schatje, ik wil mijn contract met Avenue niet verliezen... **Zeker** niet door **jouw** bakvis-kuren!

SIGRID : We hebben toch nog tijd genoeg...

THOMAS : Morgen zit ik in Zwitserland.

SIGRID : Op reportage? Kan ik mee?

THOMAS : Ken je nog een mop?

SIGRID : Hoe...? Je zal **haar** toch niet meenemen? *(Thomas reageert er niet op, ruimt alles een beetje op.)* Verleden maand heb je al die zonnecrèmes met haar gedaan..!

THOMAS : Met Nikky heb ik **nooit** problemen!

SIGRID : Kan ik eraan doen dat ik vandaag 'n slecht dag heb?

THOMAS : Jij hebt niks anders dan slechte dagen!

SIGRID : (*Loopt naar de cassettespeler en schakelt de muziek aan.*) Willen we 't nog één keer proberen? 'k Zal **echt** mijn best doen!

THOMAS : (*schakelt de muziek uit.*) Geraak je thuis of moet ik een taxi bellen?

SIGRID : Bel **haar** maar op! ...Misschien kan ik met Guido naar Italië!... Venezia... Milano... Torino...

THOMAS : **Wat...**? ... (*Face publiek, keert zich van haar af*) Die reportage was aan **mij** beloofd!

SIGRID : (*komt bij hem, plagend-troostend*) C'est la vie...

TAFEREEL 2

(*De blinde vrouw van Thomas komt in de studio binnen. Ze wordt ondersteund door een parkwachter. Ze is helemaal overstuur; ze heeft in het park, tijdens haar dagelijkse wandeling daar, iets vreselijks meegemaakt. Ze vertelt met haken en ogen. Sigrid luistert stiekem mee tot ze door Thomas wordt weggestuurd.*)

PARKWACHTER : Zo... We zijn er al... Nu ben je veilig thuis...O.K.?

THOMAS : Wat is er gebeurd...?

KIM : Thomas...? 't Is verschrikkelijk... verschrikkelijk ...! Ik heb **alles** gehoord, Thomas...!

THOMAS : Wat..? Ik begrijp je niet, Kim...?

PARKWACHTER : Mevrouwetje... mijnheer... juffrouw... ik moet nu écht terug... de politie zal daar misschien al zijn...

THOMAS : Politie...?

KIM : Dank je Gust... Zonder jou was ik misschien ook...

PARKWACHTER : Ik ga nu... Rust maar goed uit, mevrouwetje. Morgen is alles vergeten...! Bye...

(Parkwachter af. Kim zit op een stoel. Sigrid heeft alles gehoord en neemt nu afscheid. Thomas haalt een glas water voor Kim.)

SIGRID : Euh... Thomas? Ik ga nu maar, hé...? Je belt me nog wel eens...?

(Thomas wuift kort en tegen zijn zin als groet naar haar; praat dan verder tegen zijn vrouw als Sigrid weg is. Sigrid af.)

THOMAS : Kom... vertel nu eens.

KIM : Ik zat op mijn bankje in het park en ik babbelde wat met Gust... de parkwachter... die hier zonet was... tot deze zijn boterhammen ging opeten... wat verder weg... Gust is nog maar net weg of ik hoor schuin achter mij een gesprek... een ruzie...

THOMAS : Tussen wie...?

KIM : Dat weet ik niet... 't Was een meisje als Sigrid en een oudere man... Hij klonk zo kil, zo vals... en dan... hoor ik dat meisje zeggen: "nee... wat ben je van plan...?" ...een vechtpartij en dan werd alles weer stil... maar 't was anders... en dan heb ik Gust geroepen...

THOMAS : Is die Gust dan niet gaan kijken wat er gebeurd was?

KIM : Ja... Dat meisje was... **vermoord** Thomas! **Ik ben getuige geweest van een moord...!**

THOMAS : Heeft die Gust dat gezegd?

KIM : Nee... maar 'k hoorde 't aan zijn stem...

THOMAS : Dan... kan je hier niet blijven!

KIM : Hoe bedoel je?

THOMAS : Begrijp je dat dan niet? Als die gangster te weten komt dat je een getuige bent geweest, dan... zal hij jou... zoeken!

KIM : Ik ga hier niet weg, Thomas!

THOMAS : Dat **kan** nu niet, Kim!

KIM : Jij moet bij me blijven!

THOMAS : Dat... dat kan niet! Nu niet... Kim... probeer het te begrijpen... Ik **moet** die reportage in Zwitserland doen...

KIM : 'k Heb het al begrepen, Thomas...

THOMAS : Ze hebben dat werk in Italië al aan Guido gegeven...! ...

KIM : **Zwijg nu over je verdomde werk, Thomas...** Kom... laat me nu maar... ik ga wat rusten...

(Thomas gaat vlug naar Kim en wil haar van de stoel helpen, maar ze weert zijn hulp af en sukkelte zelf uit de stoel en af. Thomas kijkt haar even na; zet de stoel weer op zijn plaats in de studio - krijgt plots een idee.)

THOMAS : Ja! **Ik heb het!**... Ik zet de camera zo... ik schakel hem in... en iedereen die voor de lens loopt: Klik...!

(Thomas loopt vlug af om de verborgen camera te installeren.)

BLACK OUT

(Enkele uren later. Kim zit weer in de stoel, links vooraan in de studio. Thomas fotografeert haar. Kim vindt dit allesbehalve boeiend.)

KIM : Thomas! Hou daar nu eens mee op!

THOMAS : Mag ik dan geen foto's van jou mee naar Zwitserland nemen?

KIM : Precies of je ginder aan mij zou denken!

THOMAS : Kim... tegen alle bergen jodel ik hoeveel ik van je hou... Geen seconde ben je uit mijn gedachten! ...Ben je nog boos...?

KIM : Boos niet... wel ontgoocheld...! (*korte stilte*) Hoe lang blijf je nu weer weg?

THOMAS : Geen dag langer dan nodig is.

KIM : Je antwoordt niet.

THOMAS : 'n Dikke week...

KIM : Hoe "dik"...?

THOMAS : Dat hangt van die koeien af...

KIM : (*Kijkt hem wat triest aan*) Niet zwanzen, Thomas... Nu niet!

THOMAS : Maar ik zwans niet! We moeten ginder zo'n "purperen koe" van Milka fotograferen en als dat beest nu niet stil wil staan of ze schuift met heel haar melkfabriek naar beneden... tja, **dan** wordt het een dikke week...! (*Kim lacht een beetje en Thomas is er erg opgelucht om.*) Zie je dat je 't nog kan? (*Hij komt nu bij Kim; teder-kameraadschappelijk pratend.*) Kim... Ik wil niet zo vertrekken. We moeten er toch geen ruzie over zitten maken? Dan maken we 't voor mekaar nog moeilijker...

KIM : Ruzie... zo noem **jij** dat! Elke keer als **ik** zeg hoe **ik** erover denk... Moet ik dan maar **blijven** zwijgen en alles zo maar slikken? Zeker nu... **nu** heb **ik** je hier 't meest nodig, Thomas...

THOMAS : Waarom wil jij mij altijd zo'n schuldgevoel geven...?

KIM : Omdat je 't **nodig** hebt!

THOMAS : Ah zo!

KIM : De kinderen voelen dat aan, weet je?

THOMAS : Daar gaan we weer! Waarom kunnen wij eens nooit **gewoon** praten over mijn werk..? **Zo** kan ik niet werken...

KIM : Wil je dan dat we ook nog applaudisseren als je weer eens vertrekt...?

THOMAS : ..Alles wat ik vraag is een beetje steun. Ik heb dat nodig...

KIM : Ik heb jou **ook** nodig, Thomas! **Thuis!**

(Een korte stilte. Thomas neemt zijn fototoestel en gaat af. Kim droomt voor zich uit.)

Klankband: geluiden van de "moord in het park". Kim reageert er geschokt op - sukkelst van de stoel, loopt tegen enkele spullen in de studio - 'vlucht' van de geluiden weg. Thomas komt terug op en heeft enkele foto's bij. Hij vangt haar op.)

KIM : Ik zal het nooit kunnen vergeten...!

THOMAS : Ik heb je al gezegd dat je naar dokter Sinnaeve moet gaan!

KIM : 't Lijkt altijd maar dichterbij te komen... **Ik kan het niet stoppen, Thomas...!**

THOMAS : Zal ik hem bellen...?

KIM : Ik wil alleen maar dat **jij** me helpt...

THOMAS : Kim...! Waarom maak je 't me zo moeilijk?... *(korte stilte)* ... Hij kan je toch iets geven dat je rustig kan slapen...?

KIM : *(cynisch)* Slapen...? ...**Woelen**, bedoel je?

(Thomas bekijkt de foto's die hij zonet van Kim heeft genomen - kijkt dan even naar haar - komt bij haar, langzaam. Ze reageert op het geluid van zijn voetstappen naar haar toe - afkerend, als in een schutstelling.)

THOMAS : Ik heb hier wat foto's die ik... zonet van je heb genomen... *(Hij zwijgt hier even.)*

KIM : En...? Moet ik nu hallelujah roepen of wat...?

THOMAS : Nee... Ik "ontdekte" weer... hoe mooi je bent, Kim...!

KIM : *(Kijkt hem eerst wat verrast aan, knikt dan traag alsof ze het letterlijk langzaam begrijpt; reageert dan koel-cynisch.)* Aha... je **ontdekte** dat... Zo, zo... Je hebt je beroep gemist, Thomas... Jij zou een schitterend ontdekkingsreiziger geworden zijn!

THOMAS : *(knikt, schuddebolt en neemt haar handen en stopt de foto's erin.)* Hier... Ik schenk je mijn ontdekking... **koningin**... Ik ga verder mijn valiezen pakken...

KIM : *(in een plotse opwelling werpt ze plots de foto's naar hem.)* Vaarwel... Thomas Columbus!

(LICHTEN DIMMEN TOT BLACK OUT)

TAFEREEL 3

(De kinderen komen thuis van school. Peter is een 'nagel van de doodkist' van elke leraar aan het College. Zijn zus, Tamara, is even oud en beiden zitten ze in het eerste jaar middelbaar. Zij speelt zo'n beetje zijn 'geweten'... alhoewel...)

TAMARA : Als **ik** Griet was geweest, Peter... ik had je kreupel geklopt!

PETER : Niet nodig, dat heeft **zij** al gedaan...

KIM : Wat is 't **nu** weer, Peter?

PETER : *(gemaakt verwonderd)* Hoe...? Niet te geloven, hé zeg! ...Elke keer er iets gebeurt, krijg **ik** alle schuld! Nog voor ze één woord van mij hebben gehoord...! Ik voel me hier net die Van Rossem... die stoppen ze ook in de doos voor hij iets kan zeggen...

TAMARA : We kennen jouw uitleg stilaan wel...!

PETER : Ik lieg niet! Ik zweer het op die paternoster die ik verleden jaar van tante Julia heb gekregen!

TAMARA : Ketter!

KIM : (*duidelijk vermoeid; haalt plots fel uit*) **Hou op!** ...
Peter... ik ben het **beu**... Ik kan daar niet meer
tegen...

PETER : **Ik** wel, zeker!

KIM : Moet ik naar de school bellen?

PETER : Nee... 't is allemaal niks... echt... niks... D'r
was alleen iets met de schoolbus... een **zetel** van de
schoolbus... ik bedoel: de **leuning** van de zetel van de
schoolbus... ik... eh... ik heb daarin... de naam
van... Griet gekerfd...

KIM : Gekerfd...?

PETER : 't Was niet diep, ma...! 'k Heb er maar even in ge-
prikt..!

TAMARA : **Leugenaar!** De leuning hing aan flarden, ma...!

PETER : Had die Smurf van een chauffeur niet naar de Samson
gelopen, had ik het nog kunnen fiksen...

KIM : 'Fiksen'..?

PETER : Met mijne Pritt... Al die lapjes kunstleer kan je
met Pritt weer vastplakken...

KIM : Als daar kosten van komen, Peter... betaal je dat van
je **eigen** geld...! Dit is geen kattekwaad meer... dit
is veel erger!

TAMARA : Vandalen-streken! Als 'm zo blijft verder doen,
steken ze 'm nog in zo'n 'gesticht'!

PETER : Jep, doe maar! Maak er direct Leuven-Centraal van!

TAMARA : Dat komt er later nog eens van... dan kan je echt
bij die Van Rossem gaan zitten...!

KIM : Wat zal pa daarvan zeggen...?

PETER : (*duidelijk geschrokken nu*) Is 'm nog thuis..?
...Shit ..!

TAMARA : Er stonden twee valiezen in de gang... gaat hij
weer weg...?

KIM : Zwitserland...

PETER : Voor hoelang?

KIM : Weet ik niet... Leg het hem maar uit...!

PETER : Tegen onze **pa..?** Nee, ma... asjeblief...! Doe me **dat** niet aan! ... Ik zal mijn agenda hier leggen... de Samson heeft er een evangelie in gepend...

KIM : Naar je kamer, Peter! Heb je geen toetsen?

PETER : Wiskunde... Engels... geschiedenis... maar de Moustache was ziek, misschien dat hij morgen ook nog afwezig is!

KIM : **Je toetsen! Nu!**

PETER : O.K.... O.K....

(Peter slentert met zijn boekentas en jas af. Tamara reageert van 'opgeruimd-staat-netjes'. Thomas komt in de kamer, verwonderd.)

THOMAS : Waarom brult iedereen hier zo?

KIM : *(weer duidelijk vermoeid nu; reikt hem het school-agenda aan.)* Ik kan het niet meer aan, Thomas. 't Is teveel...

THOMAS : *(Leest eerst nieuwsgierig de nota in het agenda, maar als hij gaandeweg verder leest, groeit zijn woede.)* Peter...! **Kom hier! Onmiddellijk!** Dàt handteken ik niet! **Zoiets** niet!...

KIM : En dan...? Dan krijgt hij nog méér last...

THOMAS : *(wat filosofische toon)* Dan zal hij oogsten wat hij gezaaid heeft!

(Peter is in de kamer gekomen; als een gevangene die op zijn streng vonnis wacht. Hij durft Thomas niet aan te kijken, zorgt ervoor dat er altijd een afstand blijft tussen hem en pa.)

THOMAS : Wat is dit?

PETER : Een schoolagenda, pa..

THOMAS : Juist! En wat staat hier geschreven?

PETER : Ik kan dat van hier niet lezen, pa... Op 't PMS hebben ze ook al gezegd dat ik een bril moest dragen...

THOMAS : **Klep dicht!** ...Denk jij nu écht dat ik **dit** zou handtekenen?..

PETER : Ma kan het toch ook..?

THOMAS : Jij gaat vanaf het volgende trimester naar een **internaat..!**

PETER : ...? Wat...?

THOMAS : In 'n internaat wordt zo'n **hooligan** als jij wit gewassen!

PETER : 'n Hooligan? **Ik..?** 't College is toch geen voetbalstadion..?

THOMAS : Ik bel **nu** naar het Sint-Elooi-Internaat!

PETER : Groeien daar ook nonnen en paters?

THOMAS : Wat dacht je?

PETER : Shit! Pa... dat overleef ik niet: ik ben allergisch voor nonnen en paters...!

THOMAS : Naar je kamer en als ik er **één** noot muziek hoor, werp ik die hele winkel op straat!

(Thomas wijst hem 'militair' zijn kamer en in 't voorbijgaan duwt hij het schoolagenda in Peters handen - dan gaat hij ook af om te bellen naar het internaat. Peter sluipt nog even op - pleit nog even bij Kim.)

PETER : Méént hij dat nu écht? ...Ma, asjeblief... ik hou dat daar geen week uit! Die **naam** alleen al: Sint-Elooi... precies of je op een bananeschil uitglijdt ... Elooi.. *(Peter af)*

TAMARA : Ik begin ook maar aan mijn werk... Vrijdag moet ik een spreekbeurt houden over 'Het Gezin'... Als ik dit allemaal zou vertellen... **geen kat** gelooft dat...

(Tamara af. Thomas komt handenwrijvend op.)

THOMAS : Zo! Mère superieure zal me **graag** ontvangen...!
(*kijkend in de richting van Peters kamer.*) Dat varkentje is dan ook gewassen!

KIM : Kan jij dat zo maar regelen bij die nonnen?

THOMAS : Als ik wil, kan ik heel 'heilig' praten...

KIM : 'k Weet niet, Thomas... Onze Peter zomaar direct in 'n internaat...

THOMAS : Kom zeg! Hij komt daar niet uit voor hij 'beschaafd' is!... Kim... Je zei zonet dat hij je **nu** al over je toeren jaagt... Ik doe het voor jou ook... (*Kim reageert er niet op. Thomas ijsbeert nog wat rond alsof hij nog iets wil zeggen.*) Ik moet ervandoor...

KIM : Hoe? Nù al...?

THOMAS : Hoe vlugger ik ermee begin, hoe vlugger ik ermee klaar ben... Over een paar uurtjes zit ik in het vliegtuig... Ik bel je wel als ik aangekomen ben...

KIM : Moet je niks meer eten?

THOMAS : Dat doe ik wel in de luchthaven...

KIM : Oh...

THOMAS : Moet ik je naar de keuken brengen..?

(*Kim staat op en Thomas begeleidt haar naar een andere kamer - beiden af. Enkele seconden later komt Peter in de kamer - heeft een schoolboek vast, bladert er wat in en keilt het dan weg - wandelt rond in de fotokamer en neemt wat houdingen aan van mannequins.*)

PETER : Als een non of een pater wat te dicht in mijn buurt komt... dan... (*neemt karate-houding aan*) Kip-kap..! Shit! 'n Internaat...! 'k Word daar **gek**...!

TAMARA : (*komt binnen*) Waarom heb jij pa geen goeiedag komen zeggen...?

PETER : Ken je nog een mop?

TAMARA : Je fopt jezelf met zo te doen!

PETER : Zwijg er nu over, ja?